

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 18/2016

Ročník V.

2. október — 15. október 2016

SLOVO NA ÚVOD

V prvej polovici októbra budeme mať v našej bazilike k ucteniu vystavené relikvie svätej Gianny Mollovej. V spolupráci s o.z. Fórum života putujú relikvie tejto svätej po farnostiach východného Slovenska. Sv. Gianna je moderná svätica 20. storočia – aktívna členka Katolíckej akcie, lekárka, manželka, matka. Kontemplatívna žena uprostred dynamického sveta. Jej život je naplnený skutkami duchovného a telesného milosrdenstva. Jej život a prítomnosť medzi nami môže dať nové impulzy ku kresťanskej horlivosti.

Jana Beretová (tal. Gianna Beretta) sa narodila 4. 10. 1922 v meste Magenta v Taliansku ako desiate dieťa z trinástich. Päť z nich zomrelo v mladom veku, tri deti sa zasvätili Pánovi (dvaja kňazi a jedna rehoľná sestra). Kresťanské vzdelanie získala od svojich rodičov. Život považovala za nádherný Boží dar, naplno dôverovala Prozreteľnosti a bola presvedčená o potrebe a účinnosti modlitby. Počas rokov štúdií na gymnáziu a univerzite sa naplno zaoberala činnosťami v katolíckej organizácii a v Spoločnosti sv. Vincenta de Paul, kde sa venovala mládeži a charitatívnej starostlivosti o starých a biednych. Po získaní titulu Doktor medicíny a chirurgie na univerzite v Padove v roku 1949, otvorila si ambulanciu v meste Mésero, blízko rodnej Magenty. V roku 1952 si rozšírila svoje znalosti v odbore pediatria na Milánskej univerzite. V medicínskej praxi sa zameriavala obzvlášť na matky, deti, starých a chudobných. Svoju profesionálnu dráhu považovala za misiu a tá jej nezabraňovala pokračovať

v činnosti v katolíckej organizácii, pričom venovala ešte väčšiu pozornosť mladým dievčatám.

Venovala sa aj svojim obľúbeným športom, lyžovaniu a alpinizmu. Nachádzala v nich príležitosť vyjadriť radosť zo života. Zaujímala ju aj vlastná budúcnosť, modliła sa a prosila Boha, aby spoznala jeho vôľu. Pocítila, že Boh ju volá do manželstva. Plná nadšenia sa odovzdala tomuto volaniu, s pevnou vôľou a presvedčením vytvoríť skutočnú kresťanskú rodinu. V tých časoch sa spoznala s inžinierom Petrom Mollom. Strávili spolu veľa času spoznávaním sa, prehlbovaním duchovného života, spoločnými modlitbami. Jana a Peter uzavreli manželstvo 24. 9. 1955 v Bazilike sv. Martina v meste Magenta. V novembri r. 1956 Jana porodila prvé dieťa, synčeka menom Pierluigi. V decembri o rok neskôr prišla na svet Mariolina a v júni 1959 Laura Mária. Jana zvládala svoje povinnosti matky, manželky, lekárky a aj napriek vyčerpanosti dokázala prejavovať radosť zo života.

V septembri 1961, po dovŕšení druhého mesiaca ďalšieho tehotenstva, nastali ťažkosti. Diagnostikovali jej nádor na maternici. Bol potrebný chirurgický zákrok. Pred operáciou prosila lekára, aby zachránil život, ktorý nosí vo svojom lone a odovzdala sa Božej prozreteľnosti. Podarilo sa zachrániť život malého stvorenia. Ďakovala Bohu a ďalších sedem mesiacov tehotenstva sa s neuveriteľnou silou venovala úlohe matky a lekárky. Ovládol ju strach pri pomyslení, že by sa jej dieťa malo narodiť choré a prosila Boha, aby sa tak nestalo. Niekoľko dní pred pôrodom bola pripra-

vená obetovať svoj život, aby zachránila dieťa: „Ak sa treba rozhodnúť medzi mojím životom a životom môjho dieťaťa, neváhajte a zachráňte ten jeho.“ Dňa 21. apríla 1962 ráno porodila dcéru, ktorá dostala meno Jana Emanuela.

Jana Beretta zomrela o týždeň neskôr, 28. apríla, v nevýslovných bolestiach a opakujúc krátku modlitbu: „Ježiš, milujem ťa; Ježiš, milujem ťa.“ Mala 39 rokov. Pohrebné obrady sa konali 30. apríla 1962 v Ponte-Nuovo, odkiaľ ju previezli do Mesera, kde uložili jej telesné pozostatky. Hrdinskú matku-lekárku na poslednej ceste okrem príbuzných odprevádzal smútočný zástup priateľov, známych, vďačných pacientov a chudobných. Svedkovia a posudzovatelia jej života usúdili, že bola skutočne mimoriadnou a všeobecne uznávanou osobnosťou, vydávajúcou hodnoverné svedectvo v službe evanjeliovej lásky. Nemala síce zvláštne mystické zjavenia, ale bola svedomitou lekárkou, obetavou manželkou a matkou, ktorá uvádzala do praxe kresťanské čnosti tak, ako sa to vyžaduje pri procesoch blahorečenia. Manžel ju charakterizoval takto: „Bola to jedinečná a normálna žena: krásna, inteligentná, dobrotivá... Boh, pôvodca každej radosti a lásky, bol stredobodom jej bytia...“ Podľa iných Gianna žila láskou k Bohu a blížnemu, verila, že patria nerozlučne k sebe. Podobne ako sv. Vincent de Paul tvrdila: „Nemožno milovať Boha, ak nemilujeme sestry

a bratov – chudobných.“ Gianna Beretta-Molla svojím životom dosvedčila: „Život človeka pochádza od Boha, je jeho darom, jeho obrazom a účasťou na oživujúcom dychu jeho života. Preto je Boh jediným Pánom života, človek o ňom nemôže a nesmie rozhodovať...“ (Cit: Evangelium vitae, 39).

Pápež Pavol VI. pripomenul Janin život veriacim pri nedeľnej modlitbe Anjel Pána 23. 9. 1973 týmito slovami: „Mladá matka z Milánskej diecézy obetovala svoj život, aby ho mohla dať svojej dcére.“ Je zrejmé, že Svätý Otec chcel poukázať na Kristovu obeť na Kalvárii. Svätý pápež Ján Pavol II. ju vyhlásil za blahoslavenú 24. apríla 1994 za prítomnosti jej detí, manžela a príbuzných a vyzdvihol ju ako hrdinský vzor matky nášho storočia. Za svätú bola vyhlásená 16. mája 2004 na Námestí sv. Petra v Ríme svätým pápežom Jánom Pavlom II. Svätá Gianna Beretta-Molla sa ukázala ako pomocníčka matiek, a to najmä pri ohrozenom tehotenstve, ťažkom pôrode, manželských a rodinných problémoch. Stala sa jednoducho „patrónkou matiek.“ Už po jej blahorečení sa začali zakladať modlitebné združenia a rôzne spoločenstvá, ktoré sa snažia plniť jej odkaz. Verím, že prítomnosť relikvií tejto svätej v našej bazilike pomôže mnohým matkám a rodinám, ktoré si ju prídu uctiť.

O. Rastislav Ivanický OSPPE

MODLITBA K SV. GIANNE

Bože, ktorý si naším Otcom, vzdávame ti chválu a vebíme ťa, pretože si nám v Gianne Berette Mollovej daroval a dal poznať svedkyňu evanjelia ako mladú ženu, manželku, matku a lekárku. Vzdávame ti vďaku, pretože cez dar jej života nás učíš prijímať a vzdávať úctu voči každému ľudskému stvoreniu.

Vedela ťa rozpoznať aj v kráse prírody; zatiaľ čo sa pýtala na svoju voľbu v živote, hľadala ťa, ako ti slúžiť najlepším spôsobom; cez manželskú lásku sa stala znamením tvojej lásky pre Cirkev a pre ľudstvo. Ako ty, Dobrý samarítan, zastavila sa pri každej chorej, maličkej a slabej osobe. Podľa tvojho príkladu a pre lásku darovala celú seba, rodiac nový život.

Duch Svätý, Prameň všetkej dokonalosti, daruj aj nám múdrosť, inteligenciu a odvahu podľa príkladu Gianny v našom osobnom, rodinnom a profesionálnom živote, aby sme sa vedeli dať k dispozícii v službe každému človeku a takto rástli v láske a vo svätosti.

Svätá Gianna, oroduj za nás! Amen.

ZOSTÁVAJ V CELE A CELA ŤA NAUČÍ VŠETKÉMU

SV. BRUNO

Ich samota je naplnená intenzívnym vzťahom s Jediným; ich ticho je založené na stálom počúvaní Ducha cez Božie slovo; ich odlúčenosť od sveta je prejavom vytrvalého príhovoru za svet; ich striedmosť je vyjadrením hladu po plnosti Lásky.

Aj takýto bol a je duchovný život kartuziánov. Ich duchovné dobrodružstvo sa začalo roku 1084 v alpskej pustatine nazývanej Veľká Kartúza (Grande Chartreuse), kde si Bruno z Kolína nad Rýnom, vynikajúci doktor teológie, bývalý rektor univerzity v Remeši a „stály žiak v škole Ducha

..... { Medailónik svätých } ...

Svätého” so svojimi šiestimi druhmi postavili kaplnku a osamelé domčeky.

Ráno a poobede sa schádzali na bohoslužbách, pracovali, postili sa, nejedli mäso, niekedy sa ani nerozprávali. Aj napriek týmto prísny m pravidlám sa k nim pridalo veľa mladých mužov. Hovorí sa o nich ako o najprísnejšej reholi, no možno opak je pravda – krédom Bruna a jeho spoločníkov bola a je добрota – bonitas.

V roku 1090 pápež Urban II., Brunov bývalý žiak, povolal Bruna do Ríma, aby mu pomáhal spravovať Cirkev. Keďže Brunovi chýbala samota, pápež mu daroval pústy kraj La Torre v Kalábrii, kde Bruno zriadil mníšsku osadu Panny Márie podľa vzoru Kartúzy.

Zomrel 6. októbra 1101 v pustovni La Torre, ale pochovali ho v kláštore San Stefano, kde sa jeho neporušené telo uchovalo až do roku 1513. Potom ho preniesli do La Torre.

Bruna formálne nikdy nevyhlásili za svätého. Ale pápeži mu prakticky priznali titul a úctu svätých tým, že v roku 1514 dovolili kartuziánom modliť sa kňazské hodiny na jeho počesť a roku 1623 Gregor XV. rozšíril jeho úctu na celú Cirkev.

In: Ondruš R.: Blízki Bohu i ľudom.

Lúbia S.

Modlitbou a pôstom sa veriaci na Slovensku môžu zapojiť do kampane 40 dní za život, ktorá sa začala 28. septembra a potrvá do 6. novembra. Podrobnejšie informácie v Katolíckych novinách č. 38, str. 4.

..... { Niektoré pamätné dni } ...

1. októbra 1919 – prijaté nové stanovky SSV, ktoré zostavil Dr. Karol Kmetko.
4. októbra 1570 – narodil sa kard. Peter Pázmany, arcibiskup-prímas, zakladateľ Trnavskej univerzity.
4. októbra 1965 – bl. Pavol VI. ako prvý pápež vystúpil v Organizácii Spojených národov.
6. októbra 1101 – pred 915 rokmi umrel sv. Bruno, vyznávač.
6. októbra 1738 – začala činnosť nemocnica sestier alžbetínok v Bratislave.
8. október 2006 – umrel biskup Mons. Pavol Hnilica.
9. októbra 1958 – umrel pápež Pius XII..
12. októbra 1891 – sa narodila Edith Steinová, nemecká karmelitánka sv. Terézia Benedikta od Kríža, konvertitka, spolupatronka Európy; umrela v Osvienčime r. 1942.
13. októbra 1846 – umrel František Xavér Hábel, nitriansky prepoš, zakladajúci člen Slovenského učeného Tovaríšstva, prekladateľ Tomáša Akvinského (nar. 12. okt. 1760).
15. októbra 1976 – pred 40 rokmi vyšla deklarácia pápeža bl. Pavla VI. Inter insigniores, v ktorej uviedol argumenty, prečo nemôže byť žena kňazom.

OKTÓBER – MESIAC SVÄTEHO RUŽENCA

Možno v každej rodine, niekde v šuflíku, v peňaženke, vo vrecku, na krku či na spätnom zrkadle auta môžeme nájsť ruženec. Ruženec – predmet i modlitbu – by sme mohli nazvať ikonou katolíckej identity. Modlitba posvätného ruženca je jednou z najpopulárnejších pobožností.

Historický pôvod ruženca spadá do stredoveku, do čias, keď žalmy predstavovali východiskový bod modlitby vtedajších mníchov. Mnohí mníši však nevedeli čítať, preto ako náhradu sa modlili denne 150 Otčenášov. Počty si označovali kamienkami, neskôr si ich navliekali na šnúrky. Preto aj dnes sa ešte môžeme stretnúť s názvom „pátričky“ (od Pater noster...). Známa je aj legenda zachovaná v ústnom podaní o sv. Dominikovi (zomrel 1221), ktorý bol neohrozeným obrancom katolíckej viery proti bludárom, ktorí okrem iného napádali aj úctu k Panne Márii. Podľa tejto legendy sa spomína, že mu v spánku Panna Mária venovala ruženec (1214) a poverila ho modliť sa a šíriť túto modlitbu. Od toho času svätec plnil príkazy a šíril túto pobožnosť a mnoho bludárov sa vrátilo do Iona Cirkvi. Možno povedať, že táto história nie je celkom istá.

Prvý úradný dokument o ruženci je z čias sv. Pia V. (1566 – 1572) z roku 1569. Opis tejto modlitby v spomínanom dokumente obsahuje formy modlitby, ktoré sú platné prakticky dodnes. Pri poslednom zjavení trom deťom vo Fatime v roku 1917 sa Panna Mária predstavila ako Ružencová a odvtedy sa za každým desiatkom odporúča pridávať fatimskú modlitbu: „Ó, Ježišu, odpusť nám naše hriechy...“

Modlitbu posvätného ruženca mal vo veľkej obľube sv. Ján Pavol II.. Priznáva, že modlitba ruženca bola pre neho veľkou posilou a neustále vyzýval aj svoje „ovečky“, aby sa modlili túto krásnu modlitbu. Pôvodne, od čias sv. Pia V., modlitba svätého ruženca mala 15 tajomstiev rozdelených na tri časti po 5 desiatkov. Sv. Ján Pavol II. v roku 2002 navrhol modliť sa aj ruženec svetla. Teda celý ruženec má dnes nie 15, ale 20 tajomstiev rozdelených na štyri časti po 5 desiatkov. Ruženec predstavuje rozjímavú modlitbu nad najdôležitejšími udalosťami spásy, teda udalosťami súvisiacimi so životom, smrťou a zmŕtvychvstaním Božieho Syna Ježiša Krista, ktorého matkou bola Panna Mária a pestúnom jej ženich, svätý Jozef. Jednotlivé tajomstvá nás sprevádzajú životom Ježiša Krista takto: **radostné** – od Zvestovania po nájdenie Ježiša v chráme; **svetla** – od krstu v Jordáne po ustanovenie Sviatosti oltárnej; **bolestné** – od utrpenia v Getsemanskej záhrade po ukrižovanie; **slávnostné** – od zmŕtvychvstania Ježiša po korunovanie Panny Márie v nebi.

Od roku 2015 je znenie tajomstiev radostného ruženca doplnené takto: ...Ježiš, ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme obetovala; ...Ježiš, ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme našla.

Súčasťou habitu mnohých rehoľných spoločenskostí je ruženec pripnutý na ľavej strane. Páter Pio povedal, že ruženec je najväčšia zbraň, ktorú má. Symbolicky by som povedal, že táto zbraň je stále poruke ako u stredovekých rytierov meč. Je to zbraň proti Zlému.

Rehoľní kazateľov (dominikánom) pápež sv. Pius V. udelil výsadu zakladať ružencové bratstvá. Z moci svojho úradu ich poveril, aby rozširovali modlitbu posvätného ruženca v Cirkvi. Tému bratstiev sv. ruženca sa budeme venovať v ďalšom čísle.

Zdroj: internet

Ján F.

Slovo na zamyslenie

Radosť je modlitba, radosť je sila, radosť je láska, radosť je z lásky upletená sieť, do ktorej sa dajú chytiť duše. Boh miluje radostného darcu. Ten, kto dáva s radosťou, dáva najviac.

sv. Matka Tereza

RUŽE UPROSTRED ZIMY

Pod týmto názvom vyšla kniha, ktorá zachytáva priebeh putovania relikvií sv. Terézie z Lisieux Slovenskom v januári tohto roku. Predbežne nie je na knižnom trhu. Vyberáme z nej časť o prítomnosti sv. Terezy v našom meste po príchode z Michaloviec a tiež časť o Lomnici.

16. januára 2016

Vranov n/T – Bazilika Narodenia Panny Márie

Terezka: *Na východe ostávame, len sa presúvame do Vranova nad Topľou k otcom pavlínom, do baziliky. Veriaci už čakajú a spoločne strávime jedno krásne poobedie naplnené spevom a spoločným rozhovorom. Deti, kňazi, starší... Plný kostol.*

Sr. Hermana: Vranov bol krásny, čo sa týka spoločenstva. Dostali sme jesť. Lebo aj to v tíme občas potrebujeme. A všetci sme si dali výborný pečený čaj, ktorý pripravili pátri pavlíni. A spoločnosť. Cítiť, že sme spolu už siedmy deň. Nachádzame k sebe cestu, napriek tomu, že sme z rôznych rehoľných spoločností, i laici. Už je to vlastne týždeň, ako Terezka prekročila hranice Slovenska.

Br. Stano: Pavlíni nás uvádzajú do svojich hostovských priestorov, kde teplo a dobré jedlo spríjemňujú celý pobyt. Hlad po Príbehu mojej duše je veľký, množstvo obmedzené, no predávame aj iné kvalitné knihy.

Prosba: *Svätá Terezka, prosím ťa, vypros obrátenie pre môjho manžela a oslobodenie od zlého*

ducha smilstva. A vypros, aby sa vrátil naspäť k Bohu a aby naše sviatostné manželstvo bolo uzdravené a zachránené. Ďakujem ti za tvoju pomoc a príhovor.

16. januára 2016

Vranov n/T – Kláštor Najsv. Trojice, Lomnica

Terezka: *Dnešnú noc strávim na jednom špeciálnom mieste – je len jedno na svete! Kláštor redemptoristiek východného obradu je skutočný unikát. Aj tu sa všetci čudujú, odkiaľ sa berie toľko veriaciach – plná kaplnka, a to ešte čakáme na nočných pútnikov.*

Sr. Hermana: Dnes mi prišla táto esemeska: „Ľudia vo Viedni, Mníchove, Dubline, Londýne, Tokiu, Sydney, Bruseli a Toronte ďakujú za každé foto z putovania relikvií. Sú v zahraničí, ale srdcom s Teréziou na Slovensku. Vďaka za službu.“ Vďaka všetkým, ktorí nás sprevádzate. Dnes sme väčšmi ako inokedy potrebovali vaše modlitby. Z nočného kláštora sa ozýva spev. Je noc a ľudia prichádzajú. Sestry vo Vranove nad Topľou sa s nami rozlúčili. Ešte hovorili o nočných zážitkoch – o zapadnutom autobuse, o kriku na chodbách...

Br. Stano: Faktom zostáva, že zima zlomila hranicu mínus desať stupňov. Vnútri je však teplo, pookrievame a dokonca nechávame vo vyhradenej miestnosti kláštora knihy a ostatné veci na predaj. Najprv pri našich ochotných predavákach, potom všetko pobalíme a na noc si dáme pokoj.

Prosba: *Svätá Terezka, ďakujem ti, že si prišla navštíviť aj náš kláštor. Prosím ťa, urob z neho miesto lásky a pokoja pre tých, ktorí v ňom žijú, i pre tých, ktorí prichádzajú. Ďakujem tiež za všetky milosti, ktoré si mi vyprosila, i za to, že ma sprevádzaš v mojom živote. Prosím ťa, pomáhaj mi aj naďalej na mojej ceste za Pánom.*

Jedna z autoriek knihy Alžbeta Hrušovská fotografovala celé putovanie a ujala sa aj rozprávačskej úlohy za Terezku; autori textov satmárka sr. Stanislava Matláková a bosý karmelitán br. Stanislav Jaloviar mali u nás na starosti aj predaj literatúry; prosby boli anonymné.

ROZHOVOR S O. KONRÁDOM Blicharskim

Dňa 27. augusta sme v našej farnosti privítali nového kaplána, pavlína o. Konráda Blicharského OSPPE. Keďže je rodákom z Poľska a nevláda ešte dobre slovenčinu, nemali sme možnosť počuť ho rozprávať. Dovolili sme si však poprosiť ho o rozhovor pre náš bulletin, aby sme ho farníkom predstavili zatiaľ aspoň takouto formou.

Najprv teda, z ktorej časti Poľska pochádzate?

Moje rodisko sa nachádza medzi Kielcami a Krakovom.

Ako dlho ste v reholi pavlínov?

Už trinásť rokov. Do rádu som vstúpil v roku 2004.

Čiže koľko rokov máte teraz?

No, mám práve Kristove roky.

Ó, krásny to vek!

(smiech)

Ale poďme k tomu, ako ste sa stali pavlínom.

Najprv som chcel ísť k albertínom. Je to rehoľa, ktorá pracuje s ľuďmi bez domova a chudobnými. Zakladateľom albertínov bol Poliak Albert Chmeľovský, ktorý sám žil s bezdomovcami a založil spomínanú rehoľu. Svätorečený bol v roku 1992.

A kedy prišla zmena k pavlínom?

Stalo sa to tak, že z našej farnosti išiel autobus s pútnikmi na Jasnú Horu. Vybral som sa tam so svojou sestrou. A tam na Jasnej Hore sa čosi v mojom srdci pohlo, zrodila sa túžba a aj zostala.

Kde všade ste pôsobili po kňazskej vysviacke?

Pôsobil som vo farnosti Łęczeszycy. Je to blízko Varšavy, asi tak 50 km. Pracoval som tam 5 rokov. Je to veľmi malá dedinka, asi okolo 1000 ľudí. Boli sme tam traja duchovní otcovia a jeden rehoľný brat.

Ako tam vyzeral duchovný život?

Napriek tomu, že je tam tak málo ľudí, pastoračná činnosť bola bohatá: práca s deťmi v materskej škole, vyučovanie v základnej škole, chrámový spevácky zbor, starostlivosť o mladých športovcov, služba nemocným, príprava detí a dospelých k sviatostiam a iné.

Ako došlo k tomu, že ste prišli pracovať na Slovensko?

Zavolali z Jasnej Hory a položili mi otázku, či pôjdem pracovať na Slovensko, lebo tam nutne potrebujú kňaza na výpomoc. Reagoval som tak, že to môžem skúsiť.

Aké dojmy máte zo Slovákov?

No, to je veľmi, veľmi ťažká otázka. Som tu ešte

len necelý mesiac, ale veľmi ma mňa zapôsobil úsmev. Slováci sú usmievaví a majú radi humor. Aj ja mám rád humor.

Aké je vaše životné krédo?

Sám Ježiš Kristus je nám vzorom, aký má byť náš život: Človek má byť pre človeka človekom. Človek si má ctíť druhého človeka a byť voči nemu čestný. A to sa treba naučiť. Problémom dnešného človeka je, že je individualista. Dnešný mladý človek má práve s tým problém, keďže je stále „na počítači, na mobile...“ Ale prežívanie chvíľ v spoločenstve mení takého jednotlivca na človeka.

Kto bol pre vás v živote takým vzorom?

Mám dva vzory, ktoré na mňa vplývali a vplývajú. Jedným z nich je Benedikt XVI., keďže veľmi rád čítam jeho knihy. Pokladám ho za génia. A druhým mojím vzorom bol môj farár v našej farnosti, ktorý už nežije. Bol to veľmi ústretový človek. Snažil sa pomáhať všetkým ľuďom a vžil si každého človeka. Nezabudnem na to, ako za ním prišla jedna chudobná žena, ktorá chcela dať milodar na sv. omšu. Bola naozaj veľmi chudobná. Nielenže nevzal od nej žiadne peniaze, ale zaujímal sa, či nepotrebuje nejaké lieky alebo jedlo. Potom neskôr sa stalo, že istú ženu okradli o všetky peniaze. Spomenula si na pána farára a prišla si od neho požičať. A on jej odpovedal: „*Ja ti nemôžem požičať peniaze.*“ Vtedy sa na tvári ženy objavil smútok. „*Ale ja ti ich môžem dať*“, dokončil farár. No a toto sa mi veľmi rátať, to ma veľmi zasiahlo. Okrem toho, keď som už bol v seminári a prichádzal som domov na prázdniny, vždy ma vítal, akoby som bol nejaký hodnostár; cítil som, že si ma váži ako človeka. Sprevádza ma aj jeho poučenie, že centrom života kňaza je modlitba, ku ktorej treba vždy pristupovať vnútorne pripravený.

A čo vaše záľuby?

Odmalička som mal rád šport. Veľmi rád som mal kolektívne športy, teda volejbal, futbal a basketbal. Nemal som rád športy pre jednotlivca. Ale napríklad jeden celý rok som každý deň hrával šach, ktorý človeku pomáha rozvíjať logické myslenie. Ale teraz už ho nehrávam. Okrem toho mal som rád a ešte stále mám rád rockovú hudbu. Ale nie každú, iba tú, ktorá má texty s kresťanskými a biblickými myšlienkami. Táto hudba ma vždy oslovila.

Zakončime náš rozhovor otázkou, kedy vás budeme môcť počuť kázať v slovenčine?

Začínam v podstate od nuly. Mnoho slov máme

veľmi podobných. Najväčší problém vidím v tom, že sú slová, ktoré v poľskom i slovenskom jazyku znejú rovnako, ale významovo znamenajú niečo celkom iné. Napríklad poľské slovo „poczuć“ v slovenskom jazyku znamená „pocítiť, cítiť“. Ďalej, ešte neviem pri rozprávaní narychlo nájsť ten správny slovenský

výraz. To všetko chce čas. Ale majte so mnou trpezlivosť a verím, že čoskoro budem slúžiť sv. omšu po slovensky a stretneme sa aj v spovednici.

Už teraz sa tešíme a veľmi pekne ďakujeme za rozhovor.

Rozhovor viedli a spracovali Veronika F. a Ján F.

Drahí bratia a sestry, členovia Bratstva svätých anjelov strážcov!

Pri príležitosti sviatku anjelov strážcov, ktorý oslávim dňa 2. októbra 2016, opäť sa na Vás obraciam listom. Sviatok anjelov strážcov je dňom, kedy prijímame nových členov do bratstva, ale zároveň je aj jedným zo štyroch dní, kedy členovia bratstva pri splnení zvyčajných podmienok môžu získať úplné odpustky. Pripomením, že medzi zvyčajné podmienky patria sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca.

Rovnako rád by som tiež pripomenul skutočnosť, že pomaly vrcholí mimoriadny **Jubilejný rok milosrdenstva**, počas ktorého máme viacero možností, ako tieto úplné odpustky získať. Tradícia jubilejných rokov je vo väčšej miere ako v iných rokoch spojená s udeľovaním odpustkov. Každý z nás by si mal vo svojom vnútri naplno uvedomiť, že Jubilejný rok je **rokom priazne Cirkvi**, rokom odpustenia hriechov a trestov za hriechy, rokom zmierenia medzi protivníkmi, rokom početných obrátení sa a sviatostného i mimosviatostného pokánia.

Inými slovami, mali by sme si uvedomiť vážnosť a jedinečnosť získavania odpustkov v tomto Svätom roku, pretože v nich sa prejavuje milosrdenstvo

Nebeského Otca, ktorý všetkým vychádza v ústrety so svojou láskou, vyjadrenou práve odpustením našich hriechov. Na druhej strane je Svätý rok svojou povahou momentom **výzvy k obráteniu**.

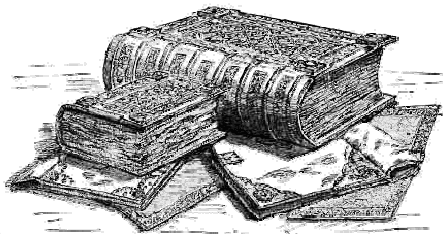
Bolo by smutné, keby sme sa v tomto Jubilejnom roku vyhýbali tomuto ponúknutému Otcovmu objatiu. Bolo by smutné, keby sme sa zachovali ako starší brat z evanjeliového podobenstva, ktorý sa vzpíeral vstúpiť do domu a zúčastniť sa oslavy. Z toho, čo ponúka svet, vyberajme si najmä to, čo je skutočne na osoh našich duší. Venujme viac času svojej rodine a navzájom jeden druhému. Urovnajme staré spory a zabudnime na hnevy v tomto Svätom roku, pretože ako hovorí evanjelista sv. Marek: „*Veď čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Lebo za čo vymení človek svoju dušu?!* (Mk 8, 36-37).

Drahí bratia a sestry, nech Pán prebudí svetlom Ducha Svätého každého z nás, aby sme prijali výzvu obrátenia za svoju a aby sme urobili všetko a všetci, čo je potrebné k získaniu našej spásy. A nakoniec chcem Vás povzbudiť, aby sme dennodenne pozývali k spolupráci našich anjelov strážcov, a tak vedno budovali dobro okolo seba na slávu Božiu.

S úctou o. Grzegorz Wach OSPPE, promótor BAS

..... { Liturgický kalendár }

1. 10. – So: Sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi; spomienka
Prvá sobota v mesiaci
2. 10. – Ne: **27. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ**
Svätých anjelov strážcov; sviatok sa tohto roku neslávi
3. 10. – Po: Sv. Maximilián, ľubovoľná spomienka
4. 10. – Ut: Sv. František Assiský; spomienka
6. 10. – Št: Sv. Bruno, kňaz; ľubovoľná spomienka
Prvý štvrtok v mesiaci: deň modlitieb za duchovné povolania
7. 10. – Pi: Ružencová Panna Mária; spomienka
Prvý piatok v mesiaci
9. 10. – Ne: **28. NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ**
11. 10. – Ut: Sv. Ján XXIII., pápež; ľubovoľná spomienka
14. 10. – Pi: Sv. Kalixt I., pápež a mučeník; ľubovoľná spomienka
15. 10. – So: Sv. Terézia od Ježiša, panna, učiteľka Cirkvi, spolupatrónka Európy; spomienka

KRSTY:

Jozef Lehocký, Daniel Varga, Diana Hrešková,
Teodor Hric, Adam Gojda, Dália Anna Knapiková

POHREBY:

Bartolomej Imrich (66), Ján Gorol (44), Anna Kozáková (70),
Anna Gajdošová (87), Viera Turanská (76), Ján Mazúr (67), Mária Žipajová (61)

OHLÁŠKY

Martin Polahár, narodený vo Vranove nad Topľou, bývajúci v Nižnom Kručove,
Alena Macugová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa prvý– a druhýkrát.

Peter Andrejco, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou,
Gabriela Kandalová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa prvý– a druhýkrát.

Daniel Bodnár, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Veronika Kriváková, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca Rudlove

Ohlasujú sa prvý– a druhýkrát.

Milan Antoško, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou,
Gabriela Svobodová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa druhý– a tretíkrát.

Tomáš Komara, narodený vo Vranove nad Topľou a bývajúci v Komáranoch
Zuzana Majerníková, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca v Nižnom Kručove

Ohlasujú sa tretíkrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC OKTÓBER

Všeobecný: Aby novinári pri vykonávaní svojho povolania boli vždy motivovaní úctou k pravde a silným zmyslom pre etiku.

Evanjelizačný: Aby Svetový deň misií obnovil vo všetkých kresťanských komunitách radosť a zodpovednosť za ohlasovanie evanjelia.

Úmysel KBS: Aby sme si uvedomovali svoje kresťanské povolanie byť misionármi v každom prostredí a vo všetkých okolnostiach.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.